

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Inden 1. Marts 1922 vil der i Henhold til Lov Nr. 154 af 1. April 1921 § 5, jfr. Lov Nr. 706 af 22. December 1920 være at fremsætte Forslag til Lov om Revision af de nugældende Regler om Konjunkturtillæg og Stedtillæg.

Som det gentagne Gange er udtalt af Finansministeren i Rigsdagen, jfr. Lands-tingstidende 1921—22, Sp. 605 og Folke-tingstidende for s. A., Sp. 2502, maa det, navnlig under Hensyn til de stærkt faldende Statsindtægter og den almindelige Nedgang i Vilkaarene for alle Næringslivets Grene, anses for nødvendigt, at Konjunkturtillægget til Statens Tjenestemænd og Pensionister, der nu kan ansættes til det anseelige aarlige Beløb af ialt ca. 48,8 Mill. Kr., nedsættes fra 1. April 1922 at regne. I Anledning af Revisionen af Reglerne om Konjunkturtillæg og Bestemmelserne om Stedtillæggets Størrelse har Lønningsraadet fremsendt et Udkast til Lovforslag med følgende Bemærkninger:

„I Henhold til Bestemmelserne i Tjenestemandslovens § 101, jfr. § 5 i Lov Nr. 154 af 1. April 1921 paahviler det Finansministeren i indeværende Rigsdags-samling at forelægge Forslag til Lov om Revision af Reglerne om Konjunkturtillæg til Statens Tjenestemænd, og Finansministeren har overfor undertegnede Formand for Lønningsraadet fremsat Ønske om en Udtalelse fra Raadet om Indholdet af paa-gældende Forslag til Revision, idet Ministeren dog — i Overensstemmelse med Udtalelser i Folketinget den 23. November 1921 (Rigsdagstidende for 1921—22, Sp. 2501—02) — har udtalt, at det nuværende, af Staten ydede Konjunkturtillæg vilde være at formindske med $\frac{1}{3}$ af det samlede Beløb. Saaledes foranlediget skal Raadet udtale, at man maa anbefale, at den Nedsættelse, som Finansministeren agter at foreslaa, foretages ensartet paa de i Tjenestemandslovens § 99 fastsatte Beløb, og

at Konjunkturtillægget for Tjenestemænd, hvis Grundløn og Alderstillæg tilsammen er under 1500 Kr. aarlig, nedsættes forholds-mæssigt.

At gaa over til nye Principper for Ydelse af Konjunkturtillæg, kan Raadet paa nærværende Tidspunkt ikke anbefale; specielt bemærkes, at efter det forrige Aar passerede, anser man det for resultat-løst at stille Forslag om at konvertere en Del af de ydede særlige Tillæg som Forsørgertillæg.

Finansministeren har endvidere ønsket en Udtalelse fra Raadet angaaende den Revision af Stedtillæggets Størrelse, som i Henhold til Tjenestemandslovens § 88, jfr. § 1 i Lov Nr. 706 af 22. December 1920 skal finde Sted samtidig med foran omtalte Revision af Konjunkturtillæggsbestemmelserne, idet Ministeren har udtalt, at det samlede Beløb, der ydes i Stedtillæg, vilde være at bevare uændret. Efter dette maa Raadet anbefale, at der heller ikke ændres ved de nugældende Sætter (450, 330 og 240 Kr.), idet man maa anse Relationen mellem disse for tilfredsstillende.

I Henhold til foranstaaende maa Raadet anbefale, at det Lovforslag, som skal forelægges under den givne Forud-sætning for Konjunkturtillæggets Nedsæt-telse og Opretholdelsen af Stedtillæggets samlede Størrelse, affattes som medføl-gende Bilag udviser.“

Det skal sluttelig oplyses, at der paa et af Finansministeren den 8. Februar 1922 i Anledning af nærværende Lovforslag afholdt Møde med Tjenestemændene ikke opnaaedes Tilslutning til Forslaget, medens der endnu viste sig at være absolut over-vejende Stemning mod at gennemføre en Graduering af de ydede særlige Tillæg efter Forsørgershensyn, omend der indenfor en enkelt Tjenestemandsgroupe var Stemning for en saadan Ordning.